

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Gebr. Stolle GmbH&Co. KG

Atbildētāja: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai mājputna liemenis ietilpst tirgus organizācijas preču saraksta numurā 0207 12 90 9990 ⁽¹⁾ arī tad, ja vienā no ķidām, kas ir pieļaujamas saskaņā ar šo produkta kodu, atrodas mājputna sastāvdaļa, kas nav pieļaujama?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša, vai muitas pārbaudē par to, vai eksporta produkti atbilst eksporta deklarācijā norādītajam tirgus organizācijas preču saraksta numuram, var ņemt vērā pieļaujamo bojāto vienību skaitu tādā nozīmē, ka t.s. izņēmums neietekmē eksporta kompensācijas piešķiršanu?

⁽¹⁾ OV L 322, 01.12.1998., 31. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 6. jūlijā iesniedza Curtea de Apel Craiova (Rumānija) — Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu/Claudia Norica

(Lieta C-335/10)

(2010/C 274/10)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Craiova

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu

Atbildētāja: Claudia Norica Vijulan

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 110. panta pirmā daļa (bijušais EKL 90. pants) ir interpretējama tādējādi, ka dalībvalstij ir aizliegts ieviest tādu nodokli, kuram ir dabas resursu nodoklim raksturīgas iezīmes un kas tiek regulēts ar valdības steidzamības kārtībā pieņemto Dekrētu Nr. 50/2008, kurā grozījumi izdarīti ar valdības steidzamības kārtībā pieņemto Dekrētu Nr. 218/2008, un no kura ir atbrīvoti M 1 kategorijas transportlīdzekļi, kuri atbilst Euro 4 emisiju standartam un kuru cilindru darba tilpums nepārsniedz 2 000 cm³, kā arī visi N 1 kategorijas transportlīdzekļi, kas atbilst Euro 4 emisiju standartam un kas pirmoreiz reģistrēti Rumānijā vai citā Eiropas Savienības dalībvalstī laika posmā no 2008. gada 15. decembra līdz 2009. gada 31. decembrim, bet kuru piemēro līdzīgiem vai konkurējošiem lietotiem transportlīdzekļiem no citām Eiropas Savienības dalībvalstīm, kuri ir reģistrēti pirms 2008. gada 15. decembra, jo var izrādīties, ka šis nodoklis ir iekšējais nodoklis, kas tiek piemērots citu dalībvalstu izcelsmes precēm un kas, salīdzinot ar vietējiem ražojumiem piemērotajiem nodokļiem, var izrādīties netieši diskriminējošs un tāds ar kuru tiek aizsargāta jaunu vietējo transportlīdzekļu ražošana?
- 2) Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 110. panta pirmā daļa (bijušais EKL 90. pants) ir interpretējama tādējādi, ka dalībvalstij ir aizliegts ieviest tādu nodokli, kuram ir dabas resursu nodoklim raksturīgas iezīmes un kas tiek regulēts ar valdības steidzamības kārtībā pieņemto Dekrētu Nr. 50/2008, kurā grozījumi izdarīti ar valdības steidzamības kārtībā pieņemto Dekrētu Nr. 218/2008, un no kura ir atbrīvoti M 1 kategorijas transportlīdzekļi, kuri atbilst Euro 4 emisiju standartam un kuru cilindru darba tilpums nepārsniedz 2 000 cm³, kā arī visi N 1 kategorijas transportlīdzekļi, kas atbilst Euro 4 emisiju standartam un kas pirmoreiz reģistrēti Rumānijā vai citā Eiropas Savienības dalībvalstī laika posmā no 2008. gada 15. decembra līdz 2009. gada 31. decembrim, bet kuru piemēro transportlīdzekļiem, kuru tehniskās iezīmes atšķiras no iepriekš norādītajām un kuri attiecīgajā laika periodā reģistrēti citās dalībvalstīs, jo var izrādīties, ka šis nodoklis ir iekšējais nodoklis, kas tiek piemērots citu dalībvalstu izcelsmes precēm un kas, salīdzinot ar vietējiem ražojumiem piemērotajiem nodokļiem, var izrādīties netieši diskriminējošs un tāds ar kuru tiek aizsargāta jaunu vietējo transportlīdzekļu ražošana?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 6. jūlijā iesniedza Curtea de Apel Craiova (Rumānija) — Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu/Victor Vinel Ijac

(Lieta C-336/10)

(2010/C 274/11)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Craiova

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu

Atbildētājs: Victor Vinel Ijac

Prejudiciālais jautājums

Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 110. panta pirmā daļa (bijušais EKL 90. pants) ir interpretējama tādejādi, ka ar to dalībvalstij tiek liegts ieviest tādu nodokli, kuram ir dabas resursu nodoklim raksturīgas iezīmes un kas tiek regulēts ar valdības steidzamības kārtībā pieņemto Dekrētu Nr. 50/2008, ar kuru dabas resursu nodoklis tiek piemērots lietotiem citās Eiropas Savienības dalībvalstīs reģistrētiem transportlīdzekļiem, reģistrējot tos Rumānijā, bet tajā pašā laikā šis nodoklis netiek attiecināts uz Rumānijā reģistrētiem lietotiem transportlīdzekļiem, kuri tiek pārdoti un līdz ar to no jauna reģistrēti, kā rezultātā attiecīgais nodoklis varētu izrādīties iekšējais nodoklis, kas tiek piemērots citu dalībvalstu izcelsmes precēm, un ir netieši diskriminējošs, jo tas netiek piemērots attiecībā uz vietējām precēm?

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2010. gada 27. aprīļa spriedumu lietā T-109/08 Freixenet/ITSB 2010. gada 8. jūlijā iesniedza Freixenet, SA

(Lieta C-344/10 P)

(2010/C 274/12)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Freixenet, SA (pārstāvji — F. de Visscher, E. Cornu un D. Moreau, avocats)

Otrs lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- galvenokārt — atcelt Vispārējās tiesas 2010. gada 27. aprīļa spriedumu, kā arī ITS B Apelāciju pirmās padomes 2007. gada 30. oktobra lēmumu un nolemt, ka Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 32 532 atbilst publicēšanas nosacījumiem saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 40. pantu (tagad — Regulas Nr. 207/2009 39. pants);
- pakārtoti — atcelt Vispārējās tiesas 2010. gada 27. aprīļa spriedumu;

— jebkurā gadījumā — piespriest ITS B atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja savas sūdzības pamatojumam izvirza trīs pamatus.

Ar savu pirmo pamatu tā galvenokārt norāda uz tiesību uz aizstāvību un tiesību uz taisnīgu tiesu pārkāpumu, Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta pārkāpumu, Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi⁽¹⁾ 73. panta (otrā teikuma) un 38. panta (3. punkta) (tagad — Padomes 2009. gada 26. februāra Regulas (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi⁽²⁾ 75. pants (otrais teikums) un 37. pants (3. punkts)) pārkāpumu.

Šī pamata pirmā daļa attiecas uz sacīkstes principa neievērošanu. Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka pretēji tam, ko pārsūdzētajā spriedumā nosprieda Vispārējā tiesa, ITS B Apelāciju padome lēmumā, kas tika apstrīdēts Vispārējā tiesā, esot no jauna vērtējusi apelācijas sūdzības iesniedzējas preču zīmes atšķirtspēju, nedodot apelācijas sūdzības iesniedzējai iespēju formulēt savus apsvērumus par šo jauno vērtējumu. Šajā ziņā attaisnojums, ko Vispārējā tiesa sniedza attiecībā uz Apelāciju pirmās padomes lēmumu, esot neprecīzs un nepietiekams, ņemot vērā procesuālā taisnīguma un pienācīgu tiesību uz aizstāvību principu. Pārsūdzētajā spriedumā esot pārkāpts arī tiesību uz aizstāvību un procesuālā taisnīguma princips, nospriežot, ka ITS B var pazītot apelācijas sūdzības iesniedzējai virkni faktisko apstākļu, norādot tai, ka tas paredz pamatot savu lēmumu par [reģistrācijas] atteikumu ar šiem apstākļiem, un pēc tam, ņemot apelācijas sūdzības iesniedzējas rakstveida apsvērumus par šiem apstākļiem, nolemt tos vismaz daļēji izslēgt un pamatot savu lēmumu ar faktiski un konceptuāli atšķirīgu vērtējumu, nedodot apelācijas sūdzības iesniedzējai iespēju sniegt jebkādu apsvērumus.

Pirmā pamata otrās daļas ietvaros apelācijas sūdzības iesniedzēja galvenokārt apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pārkāpusi pienākumu norādīt pamatojumu, ciktāl pārsūdzētajā spriedumā nevarēja uzskatīt par pietiekami pamatotu Apelāciju pirmās padomes lēmumu attiecībā uz 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanu, kurā vispār nav precizēti dokumenti, uz kuriem tā vēlas balstīties, kā arī nevarēja nolemt, ka atsaukšanās uz pierādījumiem neesot bijusi nepieciešama, jo Apelāciju pirmā padome esot šķietami pamatojusies uz "secinājumiem, kas izriet no praktiskās pieredzes". Turklāt faktu un dokumentu, uz kuriem esot balstījies ITS B un Vispārējā tiesa, neprecizitāte ietekmē gan tiesības uz aizstāvību, gan iepriekš minētās Regulas Nr. 40/94 73. pantā paredzēto pienākumu norādīt pamatojumu.